

НАДА

У доба промена, свет остаје на онима што стално уче, док научени увиђају да су сјајно опремљени за живот у свету који више не постоји.

ЗАБОРАВИТЕ НЕУСПЕХЕ И КРЕНИТЕ

НАПРЕД

МЕЂУ најважнијим вештинама јесте заборављање. Каже се да је човек оно што мисли или што једе. Човек је и оно што заборавља. Не настојим да будем парадоксалан кад кажем да за срећу и успех морате да негујете способност да себи кажете - заборави. Можда није лако, а ни тешко као што мислите, али једно је сигурно: морате научити да заборавите.

Памћење нам је једна од највећих способности. Способност да се сачувају подаци и искуства веома је значајна, али још је већа вештина бити способан избацити из главе - или бар из главног места у њој - неуспехе, догађаје, несрећне ствари које треба заборавити. Велика је вештина кад умете да направите одабир и кажете: 'Ово ћу сачувати као драгу успомену. Ово друго ћу да одбацам.' Да бисте били успешни, срећни, да потпуно владате својим способностима и да напредујете, морате да научите како да заборавите. Свако ко се бави личним проблемима на интиман начин сигурно ће ускоро постати свестан важности заборављања. У односима с људима може се видети да су њихови проблеми заиста окупљени око неколико простих питања -

страха, кривице, себичности, егоцентризма и неспособности да се заборави.

Библија садржи формулу за заборављање:

'...али једно стоји: заборављам што је за мном а пружам се за оним што је преда мном, трчим према циљу за наградом...'

(Филипљанима 3,13.14) Ова формула садржи тајну како заборавити и кренути напред.

'А пружам се за оним.' Ипак чини једно.

Човек који је ово рекао одлучно је дисциплиновао своје мисли и контролисао их. Чим одлучи да контролише мисли, на путу је да овлада собом. Обично, наше мисли контролишу нас. Први корак у заборављању јесте једноставна одлука да заборави; да окрене леђа нечему, стремећи ономе што чека испред. Вежбајте тај мисаони образац и прекинућете стегу несрећних успомена.

Шта год да се догодило, без разлике, можете да урадите само две ствари: 1 Учините све што разумно можете; 2 Затим се потрудите да то заборавите. Удаљите се од тога у мислима.

Замислите како то остаје позади и све се више губи у даљини како вас сваки дан носи све даље и даље од тога. Ако не урадите тако, то ће вам кочити делотворност. Ако уз тренутне тешкоће гомилате и сећања на прошле догађаје који су сад застарели, тетурате се кроз живот под немогућим теретом.

Заборавите ствари из прошлости.

Дисциплинујте своје мисли уносећи у ум духовне мисли о божјој сврси, и удаљите се од грешака (ако су грешке), тако што ћете научити нешто из њих.

'Када све урадите, устаните.' Психијатријска, лековита вредност изјаве Светог Павла заснована је на једноставном поступку - урадите најбоље што можете. Урадите све што можете. Дајте предлогу, проблему или околностима сву своју могућу енергију, и физичку и менталну. Ништа не препуштајте случају. Примените сву своју генијалност и делотворност, затим схватите да не можете да предузмете ништа више у вези с тим; зато нема користи од узнемирености, бриге нити размишљања о томе шта је могло да буде; нема потребе да то подгревате или размишљате о тим околностима. Учинили сте све што је могло да се уради, зато устаните, не дозволите себи да будете узнемирени; верујте Богу и верујте ономе што сте урадили. Биће онако како треба само ако га оставите на миру.

Када је Хенри Форд имао седамдесет пет година, питали су га за тајну његовог здравља и миран дух. 'Три правила', одговорио је, 'не једем превише; не бринем превише; ако урадим најбоље што могу, верујем да се оно што се дешава, дешава зато што је тако најбоље.'

Чињеница је да религиозни људи, то јест, искрени верници, науче ту вештину готово природно, и зато је примена религије од тако великог значаја.

Недаће и неуспех могу постати опсесије које укоче мозак и тако спречавају улазак нових замисли. Морамо бити способни да

заборавимо недаће и неуспехе и идемо напред. Ако вам је ум отворен, наићи ће нове спознаје и замисли.

Кинеска реч за кризу има два знака. Први значи *опасност* а други значи *прилика*. И ето га: криза је опасна тачка, али и прилика. Све зависи од тога можете ли да заборавите неуспехе и грешке и с ишчекивањем се побринете да видите у тим околностима, колико год несреће биле на површини, неочекиване вредности и сјајну прилику које могу да садрже.

Већина успешних људи постигла је свој највећи успех само један корак након свог највећег неуспеха.

+

ИЗВАНРЕДНЕ ОСОБИНЕ

Шаљем вам Тимотеја, јер је он моје вољено и верно дете у Господу. (1.Коринћанима 4,17) Због чега је Тимотеј био тако добар пример у служењу Богу? Због својих изванредних хришћанских особина (Филиплџанима 2,19-22). Апостол Павле је за њега рекао да је понизан, веран, марљив и поуздан. Чинио је много за браћу. Очигледно је да је Павле волео Тимотеја и није оклевао да му повери неке тешке задатке. Слично томе, ако и ми развијамо особине које се допадају Богу, бићемо још ближи с њим и више ћемо чинити за вернике у Цркви (Псалом 25,9; 138,6). Зато уз молитву размисли у чему би требало да се побољшаш. Изабери једну особину на којој би желео да радиш. Можда ћеш закључити да треба да имаш више саосећања. А можда ћеш поставити циљ да будеш мирољубивији и да лакше опрашташ. Осим тога, било би добро да замолиш неког блиског пријатеља да ти каже

на чему би требало да радиш (Пословице 27,6)

+

Инфлација — како с њом изаћи на крај?

„АКО инфлација настави да напредује истим темпом, једног дана нико неће имати шта да једе. Уместо да 'притегну свој каиш' људи ће да га поједу.

Експерти наводе различите разлоге, али једно је сигурно: обичан грађанин мора да се помири с њом. Како му то успева?

Богатима не морају да буду болне предузете промене. За људе са ниским приходима мора да је то необично тешко.

Милиони морају да предузму драстичне промене у свом начину живота. Како они реагују?

Разумна реакција

Инфлација утерује многима страх. Тај страх може некога да наведе на неразумно поступање.

У очајном настојању да задрже овој досадашњи животни стандард упркос инфлације (њена стопа је двоцифрен број) и напредујуће рестрикције, све више особе средњег staleжа употребљава криминалне методе. Сада многи грађани који су иначе послушни законима чине прекршаје јер употребљавају чекове који немају покриће, поткрадају, краду у радњама или воле да прикрију порез. Они нису зловни. На крају крајева сада мање зарађују и троше више новца за енергију, станарину и животне намирнице. Питају се . . . шта треба предузети ради уштеде.

Прибегавање таквим криминалним методама да би се избегла штедња уопште није разумно решење. Привредне потешкоће могу да се краћом пролазно ублаже, али не могу да се реше. Чим се украдени новац потроши проблем се опет појављује. Када крадљивца ухвати постојећим проблемима се придружује још и јавна брука. На жалост кроз пораст разбојничких напада и крађа појачан

је осећај несигурности и страха код свих становника Земље, укључујући и сиромашне.

Једна Соломунова изрека у којој долази до изражаја Божја мудрост гласи: „Немој завидети насилнику, нити следити његове путеве.“ Речено је и због ког уверљивог разлога треба избегавати такав пут: „Јер су Господу мрси покварењаци, а присан је с праведнима“ (Приче 3,31.32). Постоје боље могућности од криминала да се изађе на крај са инфлацијом.

Промене које неки предузимају

Слично астми у току свакодневног живота инфлација је сигнал да морамо да променимо наш начин живота. То важи како за земљу у целини тако и за појединца.

Неки људи су почели озбиљно да испитују начин свог живота. Многи су одлучили да сами праве неке ствари уместо да их скупо плаћају.

Сачувати уравнотеженост

Да, разумно 'срести' инфлацију захтева промену у начину живота и мишљења. Неки човек из једне азијске земље је уштедео довољно новца да купи две свиње. Хтео је да изгради малу фарму за свиње. Али дошло је време празника у селу. Пошто је у селу важио као истакнута личност од њега се очекивало да сноси трошкове за већи део намирница. Уштеђевина је била потрошена и његов мали подухват—који је могао да га заштити од инфлације—није остварен.

У истом подручју је један човек позајмио новац од банке како би оправрио своју фарму. Онда је неочекивано дошла свадба његовог сина. Према локалним обичајима тај човек је припремио гозбу на коју је позвао цело село. Да то није урадио сматрали би да је „човек без образа“. Али тако је потрошио сав позајмљени новац и банка му прети судским поступком како би добила назад свој новац. Можда ће да изгуби и своју фарму.

Ова искуства указују на још нешто друго у вези разумног решавања привредних проблема. Можда је потребно прикупити

храброст и престати са држањем одређених обичаја или традиција које саме по себи нису неисправне али су сувише скупе.

Уравнотеженост је такође корисна и у другом погледу. Неким мужевима се нуди посао у другој земљи где је веће благостање. Они онда остају годину или дуже у иностранству. Када су времена тешка таквим понудама се тешко одолева. Али такав корак тражи зрело размишљање. Шта ће да буде са породицом коју остављам? Муж дугује својој породици више од новца. Ко ће за време одсутности да брине за жену или за васпитање деце? Неки очеви су морали након свог повратка из иностранства да установе да су им деца постала криминалци.

Зар није разумно да, упаднеш ли у финансијске потешкоће, разговараш са искусним, зрелим особама у које имаш поверење? Да ли је твој план једино решење проблема? Како други савладавају такве ситуације? Библија каже: „Намјере се расипају кад нема савјета (вијећа, СТ) а тврдо стоје где је много савјетника“ (Приче 15,22), Такво „вијећање“ може да те сачува од непотребних потешкоћа.

Можда тајна излагања на крај са инфлацијом лежи у исправној процени материјалних ствари—да знамо да разликујемо шта је важно а шта није.

Једна катастрофа може за неколико секунди да уништи наш животни стандард док нам га инфлација отима полако и подмукло. Али резултат је исти. Ако ми нашем садашњем животном стандарду приписујемо превелико значење, мораћемо, како би га задржали, можда превише да жртвујемо.

Морамо да признамо да ће већина људи која је навикла на удобности наше цивилизације врло тешко да остави све те удобности. Ипак, можемо да живимо и без њих. Мудра реакција на инфлацију може да захтева да мало по мало снижавамо наш животни стандард.

Пут мудрости

Краљ Соломун је рекао: „Јер је мудрост заклон, и новци су заклон.“ Додао је: „Али је

претежније знање мудрости тим што даје живот ономе ко је има“ (Проповедник 7,12). Соломун је имао на претек и мудрости и новца. Зато чинимо добро ако одмеримо његов став о вредности ова два блага. Пошто новац све мање делује као „заклон“, сада је време да се концентришемо на ону другу могућност која је скупоценија, на мудрост. Хиљаде излазе на крај са инфлацијом јер у свом животу једноставно примењују библијску мудрост. Чак и у добра времена божанска мудрост надвисује новац. Како? Тако што нам помаже да упознамо Бога. Божја мудрост нам сада помаже да разумемо зашто је човечанство преплављено са, како се чини, несавладивим проблемима—један од њих је инфлација. Помаже нам да благо које поседујемо користимо на најбољи начин. Указује нам да, се брзо приближава време када ће Бог да се умеша у збивања на земљи и када ће свим верним људима да поклони живот у коме неће бити инфлације. Осим тога Божја мудрост нас већ сада учи да Бог не превиђа оне који га обожавају у сагласности са његовом речју истине, без обзира на висину инфлације или проблема који би могли да се још појаве. Многи могу да потврде да Бог над њима бди како им не би ништа недостајало што им је потребно за живот (Матеј 6,25-33).

Ако ти инфлација отима радост из срца или те ставља пред неизглед нерешиве проблеме храбримо те да почнеш да се бавиш Библијом и да размишљаш како би њена мудрост могла да ти помогне. У данашње време не можеш да нађеш бољег водича.